

РЕШЕНИЕ

№ 3757

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 15.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4164** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. Б. Г., [населено място] срещу Решение № 1040-21-101 от 21.03.2019 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 21403 от 13.02.2017 г., с което длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО не е приело за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО претърпяната от Р. Г. на 03.11.2017 г. здравословно увреждане.

Иска се отмяна на оспореното решение, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Посочва се, че са налице предпоставките по чл. 55 ал. 1 от КСО.

В съдебното производство жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - директор на ТП на НОИ София - град, чрез процесуален представител юрк. П. изцяло оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.11.2017 г. на основание чл. 58, ал. 1 от КСО от осигурителят [фирма] е декларирана в ТП на НОИ - С. град с декларация вх. № 1139 трудова злополука. От същата се установява, че Р. Г. заедно с колегите си П. Д. И. и Д. Ж. Д. са били

командировани в О., Румъния, съгласно заповед за командировка № 0180/31.10.2017 г. за период от 01.11.2017 г. до 03.11.2017 г., със задача „Бизнес среща“.

На 03.11.2017 г. командированите служители е трябвало да отпътуват за С.. Сутринта, след неуспешен опит да се свържат по телефона с Р. Г., колегите му взели резервен ключ от рецепцията на хотела за стаята му и го намерили легнал в ъгъла на банята, след което извикали екип на медицинска помощ.

От медицинско удостоверение за констатиране на смърт № 231/04.11.2017 г. от служба по съдебна медицина, О., Румъния, диагнозата на пострадалото лице е „Остра сърдечно – дихателна недостатъчност от централен тип. Х. инсулт“.

С Разпореждане № 21403 от 13.02.2017 г. длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО не е приело за трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО настъпилата на 03.11.2017 г. злополука, настъпилото здравословно увреждане /остра сърдечно – дихателна недостатъчност от централен тип, хеморагичен инсулт.

В последствие съгласно получено с вх. № 5101-21-1139#3/19.02.2018 г. на ТП на НОИ – С. град, ЕР № 0166 010/19.01.2018 г. на ТЕЛК – „Общи заболявания“ към V МБАЛ – С. ЕАД, ТЕЛК признава причинна следствена връзка – трудова злополука.

На основания чл. 112, ал. 1, т. 3 от ЗЗ във вр. с чл. 63, ал. 2 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинските експертизи, ТП на НОИ – С. град в законоустановения срок е обжалвал пред НЕЛК ЕР № 0166 от зас. № 010/19.01.2018 г. на ТЕЛК – „Общи заболявания“, към V МБАЛ – С. ЕАД, по повод издаденото ЕР по причинна-следствена връзка –трудова злополука на Р. Д. Г..

С ЕР № 0501 от 061/03.05.2018 г. на НЕЛК – „Първи специализиран състав по неврологични болести“; „НЕЛК е отменил и върнал решението за ново произнасяне на ТЕЛК“

От РКМЕ към РЗИ С. град с вх. № 5101-21-1139#9/11.02.2019 г. ЕР № 0029 от 003/09.01.2018 г. на ТЕЛК – „Общи заболявания“ към V МБАЛ – С. ЕАД се установява, че не е в състояние да определи причинна следствена връзка, т.к. в медицинското досие на лицето е липсвал протокол за аутопсия. ТЕЛК е отменил свое ЕР № 0166/19.01.2018 г.

Като доказателства по делото са приети административната преписка и всички представени от страните документи в хода на съдебното производство.С цел изясняване на спорните обстоятелства по делото, съдът е назначил съдебно – медицинска експертиза.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, предвид датата на връчване на обжалваното решение (19.06.2018 г.), срещу акт, който подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 118, ал. 1 КСО и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК, като е спазено изискването за оспорване по административен ред.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, приложим на основание чл. 118, ал. 2 КСО, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила, дали актът е издаден при спазване на установената в закона форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение № 1040-21-101 от 21.03.2019 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 21403 от 13.02.2017 г., с което длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО претърпяното от Р. Г. на 03.11.2017 г. здравословно увреждане.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО - директорът на съответното ТП на НОИ е компетентен да се произнесе по жалбата срещу разпореждане за признаване или непризнаване на злополуката за трудова.

Няма спор между страните, че Р. Г. е бил командировани в О., Румъния, съгласно заповед за командировка № 0180/31.10.2017 г. за период от 01.11.2017 г. до 03.11.2017 г., със задача „Бизнес среща“.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира правните си изводи:

В разпоредбата на чл. 55, ал.1 КСО са уредени предпоставките, които следва да са изпълнени, за да се определи една злополука като трудова, и те са следните: увреждане на здравето, което да е внезапно; увреждането да е настъпило през време и във връзка или по повод на извършваната работа, или при всяка работа извършвана в интерес на предприятието; резултатът от увреждането, който се изразява във временна или трайна неработоспособност, или смърт; причинна връзка между увреждането и настъпилния резултат. В случая е безспорно наличието на внезапно увреждане, на резултатът от него – настъпила смърт, както и настъпването на увреждането през време на извършваната работа. Спорът е свързан с изпълнението на условието за причинна връзка между увреждането /смъртта/ и условията на извършваната работа.

В чл. 55, ал. 1 КСО понятие „внезапно увреждане на здравето“ замести по-общото понятие „травматично увреждане“, използвано в отменения Правилник за прилагане на Закона за пенсиите (отм.). Това обаче не променя по същество характера на увреждането, като елемент от фактическия състав на „трудова злополука“. Терминът „внезапно“ е използван, за да бъдат отграничени случаите, при които причиняването на временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт е в резултат от налични преди настъпване на вредоносния резултат заболявания (увреждания на здравето), както и в резултат на нетравматични увреждания. Другият признак на трудовата злополука, а именно - функционалната връзка с изпълняваната работа е включен в нормата на чл. 55, ал. 1 КСО чрез израза: „през време и във връзка или по повод на извършваната работа“.

Тогава, когато (както е в случая) се касае за нетравматично увреждане, според нормата на чл. 60, ал. 2 КСО разпореждането, относно квалифицирането на злополуката се издава въз основа на решението на органите, осъществяващи експертизата на работоспособността. С други думи, длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО е обвързано с резултата от ЕР на ТЕЛК № 0026/003/09.01.2019 г., което, отчитайки причината за смъртта, на основание чл. 72, ал. 2 НМЕ е определило злополуката като нетрудова. Решенията на органите на медицинската експертиза са задължителни (чл. 113, ал. 3 от Закона за здравето), вкл. и за длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 2 НМЕ не се считат за внезапно увреждане на здравето по смисъла на чл. 55 КСО патологични състояния вследствие на заболяване от каквото и да е естество, включително епилепсия, хронична исхемична болест на

сърцето (всички клинични форми, включително миокарден инфаркт), мозъчен инсулт, захарен диабет, атеросклероза, високо кръвно налягане, душевни болести. Дефиницията на § 1, т. 3 ДР на НМЕ определя нетравматичното увреждане като болест, в резултат на различни причини извън травма - инфаркти, инсулти, душевни болести, атеросклероза, високо кръвно налягане, диабет и др. Вещото лице в заключението си е посочило, че към датата на смъртта си Г. е боледувал от високо кръвно налягане /хипертонична болест/. Обяснил е, че промените в мозъка вследствие на заболяването са: мозъчен инсулт, транзиторни исхемични атаки, субарахноидални кръвоизливи/кървоизливи по меките мозъчни обвивки/, какъвто и процесният случай. По нататък в експертната е посочено, че Г. вследствие на хипертоничната болест е получил масивен кръвоизлив/субарахноидален/ под меките мозъчни обвивки с пробив във вертикуларната система /мозъчните стомахчета/. Непосредствената причина за смъртния изход при Г. е настъпилата сърдечна и дихателна недостатъчност от притискане на мозъчния ствол в големия тилен отвор от повишеното интракраниално налягане и дифузията на мозъчен оток. В съдебно заседание е посочил, че в конкретния случай става въпрос за високо кръвно, тъй като Г. е бил хипертоник, а и дори да не е бил такъв пак би могъл да получи хеморагичен мозъчен инсулт, ако е имал разширен кръвоносен съд – аневризма. Пояснил е, че същите се пукат при повишаване на кръвното налягане. Видно и от медицинското удостоверение за констатиране на смърт № 231, издадено от службата по съдебна медицина в [населено място], Румъния е, че непосредствена причина за смъртта на увреденото лице са остра сърдечно – дихателна недостатъчност от централен тип, първоначално болестно състояние – хеморагичен инсулт и други болестни състояния – високо кръвно налягане

Обстоятелството, че с предходни ЕР НЕЛК е отменила и върнала на ЕР на ТЕЛК, касаещо релевантната причинна връзка, не се отразява според настоящия състав на съда на законосъобразността на разпореждането, издаденото от длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО, тъй като както бе посочено по-горе ако с решението си ТЕЛК/НЕЛК е отрекъл причинна връзка между нетравматичното увреждане на здравето и извършваната работа, длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО има само една възможност - да издаде разпореждане за неприемане на злополуката за трудова.

С оглед изхода на спора, в съответствие с нормата на чл. 143, ал. 4 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществяването от пълномощника на ответника процесуални действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100.00 лева.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, VII състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Б. Г., [населено място] срещу Решение № 1040-21-101 от 21.03.2019 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 21403 от 13.02.2017 г., с което длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО не е приело за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО претърпяното от Р. Г. на 03.11.2017 г.

здравословно увреждане.

ОСЪЖДА М. Б. Г., [населено място], да заплати по сметка на ТП на НОИ – С. град, сумата в размер на 100.00 лв./сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: